

Merhaba

Diyanet İşleri Başkanlığı
Adına Sahibi ve
Genel Yayın Yönetmeni
Dr. Yüksel Salman

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü
Abdülkâki İşcan

Mali İşler ve Dağıtım Sorumlusu
Mustafa Bayraktar
(Döner Sermaye İşletme Müdürü)

Yayın Koordinatörleri
Hayati Otyakmaz-Elif Arslan
Serap Çakmak

Dizgi: Bayram Uçakoğlu
İdare Yeri: Diyanet İşleri Başkanlığı
Eskişehir Yolu 9. km Çankaya-ANKARA
Tel: (0.312) 295 72 70-73 / 284 76 72
Faks: (0.312) 284 72 88

Millî Eğitim Temel Kanunu (16.6.1983 gün ve 28442 sayılı Kanunu'nun 15'inci Madde ile Değişik 55'inci maddesinin ikinci fıkrası gereğince)
Başkanlığımız yayınlarının öğrencilere tavsiyesinde bir sakınca yoktur.

Abone İşleri
Tel: (0.312) 295 71 96-97
Faks: (0.312) 285 18 54
e-posta: dosim@diyanet.gov.tr

Abone Şartları

Yurt içi yıllık: 19.20 YTL

Yurt dışı yıllık: ABD için 25 ABD Doları,
Avrupa Birliği ülkeleri için 24 Euro, Avustralya için 40 Avustralya Doları, İsveç ve Danimarka için 200 Kron, İsviçre için 40 İsviçre Frangı.

Abone kaydı için, ücretin Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü'nün T.C. Ziraat Bankası Akay Şubesindeki 5994308-5001 No'lu hesabına yatırılması ve makbuzun fotokopisi ile aboneliğin hangi sayıdan başlayacağını bildirir bir mektubun, "**Diyanet İşleri Başkanlığı - Döner Sermaye İşletme Müdürlüğü Eskişehir Yolu 9. km Çankaya/ANKARA**" adresine gönderilmesi gerekir.

Yayın Türü: Aylık, Yerel, Süreli Yayın
Diyanet Çocuk Dergisi (Türkçe)

Basım Tarihi: 16 Eylül 2008

Basım Yeri: Ankara

ISBN: 1300-8463

Yapım

ün yAy
ÜNİTE YAYINCILIK VE BASIM SAN. TİC. A.Ş.
Konya Devlet Karayolu 129. Km. Oğusally Köyü
Konya Yayıncılık Binası No: 1 06050 Çankaya/ANKARA
Tel: (0.312) 615 54 54 (Pbx) - Mesaj: (0.312) 615 54 53
www.uniteyayincilik.com
e-posta: info@uniteyayincilik.com

Baskı-Cilt

Evren Yayıncılık
EVREN YAYINCILIK VE BASIM SAN. TİC. A.Ş.
Konya Devlet Karayolu 129. Km. Oğusally Köyü
Konya Yayıncılık Binası No: 1 06050 Çankaya/ANKARA
Tel: (0.312) 615 54 54 (Pbx) - Mesaj: (0.312) 615 54 53
www.evrenyayincilik.com
e-posta: info@evrenyayincilik.com

Uzun bir süre devam eden okul döneminin ardından gelen yaz tatilini hep oyun mevsimi olarak düşünmüştümdür. Yani derslerin bittiği, okulların kapanmasına sayılı günler kala, üç ay boyunca devamlı, bıkmadan usanmadan oyun oynayacağımı hayal ederdim. Mahallede oynadığımız oyunların birçoğu kendi buluşumuzdu, ya da bize öyle gelirdi. Mesela topla oynanan oyunlardan hoşumuza gidenlerin kurallarını kendimize göre değiştirdik. Belirlediğimiz farklı bir sahada, küçük çocuklardan oluşan seyirci desteği ile birbirimizle kıyasıya mücadele ederdik. Aradan belli bir süre geçtikten sonra bazı kuralları iptal ederek başka bir oyun ortaya çıkarırdık. Böylece farklı oyunlar oynamanın heyecanını devamlı yaşamış olurduk. Bu oynadığımız oyunların birçoğu için geçerliydi. Bazen aramızda bilgi, hikâye ve masal yarışmaları düzenlerdik. Özellikle hikâye ve masal yarışmaları oldukça heyecanlı ve neşeli geçerdi. Yarışmacıları iki grup halinde karşılıklı yerleştirdik. Yaşça en büyüğümüzü de hakem seçerdik. Yarışma, hakemin söylediği bir cümle ile başlardı. Daha sonra yarışmacılar, karşılıklı olarak cümleyi devam ettirerek bir hikâye ya da masal meydana getirmeye çalışırlardı.

Oyunlarımızın en belirgin özelliği, kurallarının bize ait olmasıydı. Bir zorlukla ya da olumsuz bir durumla karşılaştığımızda hep beraber karar alır ve kuralları bir anda değiştirirdik. Yani bir şekilde zorlukları aşmanın yolunu bulurduk.

Derslerin yoğunlaştığı bugünlerde oyunu düşünmenin sırası mı diyebilirsiniz. Evet, belki sırası değil ama en azından boş zamanlarınızda, derslerinizi aksatmamak şartıyla, tatilde oynayacağınız yeni oyunların planını şimdiden yapabilirsiniz.

Yeni oyunlar ve yeni kurallar...

Hadi kolay gelsin.

Abdülkâki İşcan

bana sevgiyi öğret

Masum gözlerinin pırıltısı
Savuştursun ruhumdaki hırsı
Bana sevgiyi öğret, yavrucuğum.

Şirin, şeker dillerinle
Ak pamuk ellerinle
Bana sevgiyi öğret, yavrucuğum.

Al elma yanaklarınla
Minicik ayaklarınla
Bana sevgiyi öğret, yavrucuğum.

Pembe pembe dudaklarınla
Göğre uzanan dualarınla
Bana sevgiyi öğret, yavrucuğum.

Dudak büküp darılışınla
Anne diye ağlayışınla
Bana sevgiyi öğret, yavrucuğum.

Ninnilerimi dinleyişinle
Koynumda uyuyuşunla
Bana sevgiyi öğret, yavrucuğum.

KAMYON NEREDE?

İhsan akşam ezanı okununca iki saattir oynadığı arkadaşlarıyla vedalaşarak eve döndü. O iki saat su gibi akıp gitmişti. Arkadaşı Ömer'e dayısı Almanya'dan güzel bir kamyon getirmiş, onunla oynamışlardı. Daha doğrusu Ömer oynamış, İhsan onu seyretmişti. Ömer bir kerecik olsun kamyonuna el sürdürmemiştir.

İhsan eve girer girmez anne ve babasına Ömer'in kamyonunu anlatmaya başladı:

— Anne bir görsen! Nasıl güzel bir kamyon! Kocaman tekerlekleri var. Turuncu renkli bir kasası var, benim çalışma masamı bile taşıyabilir. Işıkları da o kadar sahici ki gece vakti her yeri aydınlatabiliyor.

İhsan birkaç gün kamyonun etkisinden kurtulamadı. Böyle bir kamyona sahip olmayı ne kadar da isterdi. Ama bu pek mümkün görünmüyordu. Çünkü babası kendisine daha iki hafta önce bir oyuncak itfaiye aracı almıştı. Yeni bir oyuncak isteyemezdi.

O güzel kamyon İhsan'ın gözünün önünden bir türlü gitmiyordu. Nihayet konuyu babasına açtı. Babası yeni bir oyuncak alamayacaklarını ama tah-tadan bir kamyon yapabileceklerini söyledi.

Ertesi gün İhsanların evinde hummalı bir çalışma başladı. İh-san babasına kamyonla ilgili sorular soruyor, bir taraftan da getir götür işlerini yapıyordu. Heyecandan yerinde duramıyordu.

Faruk Bey kamyonun yapımına çok özeniyor, tahta parçalarını ölçüp biçerek kesiyor, İhsan da ona yardım ediyordu. Gün boyu süren çalışmadan sonra kamyonun yapımı neredeyse sona ermişti. Geriye bir tek boyanması kal-mıştı. Boyamayı İhsan yaptı, Faruk Bey de birkaç fırça darbesiyle tamamladı. Sa-baha kadar kuruması için kamyonu evin bahçesine bıraktılar.

Sabah olunca İhsan hemen kamyonunun kuruyup kurumadığına bakmak iste-di. Merdivenleri koşarak inip bahçeye çıktı. Kamyon ortalıkta yoktu. Acaba babası başka bir yere mi koymuştu? Bahçeden eve seslendi:

— Babacığım! Kamyonu nereye koydun?

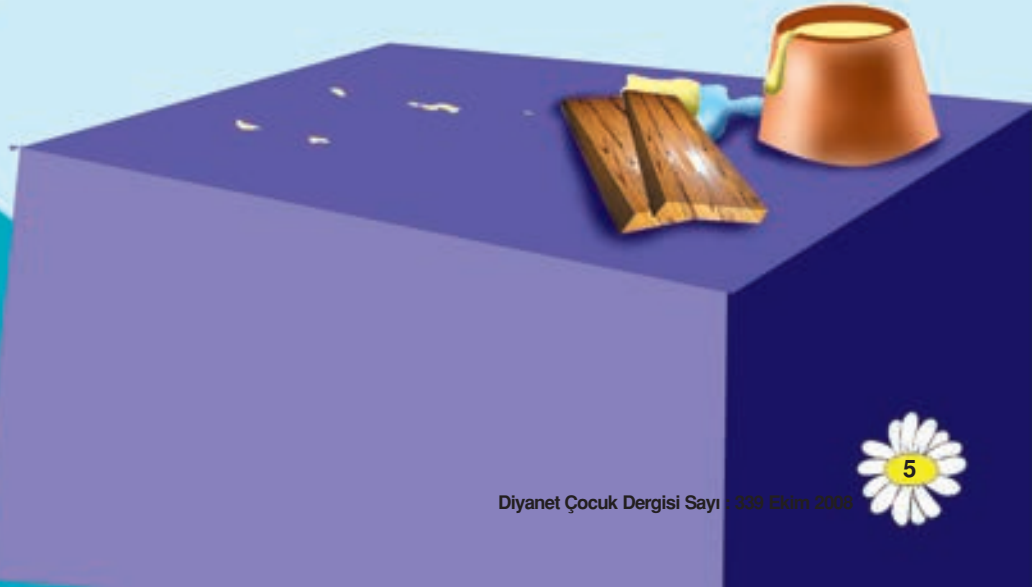
Babası pencereden başını uzatarak cevap verdi:

— Ben bir yere koymadım oğlum, orada değil mi?

İhsan etrafı kolaçan etti ama kamyonun yerinde yeller esiyordu. Geriye yalnızca yerdeki boya damlaları kalmıştı.

İhsan o gün hiç gülmedi. Bütün gün canı sıkkın dolaştı. Bu haksızlıktı. Bu düpedüz hırsızlıktı. Ama kim, neden yapmıştı? Hiçbir zaman bilinemedi. Faruk Bey oğlunu şöyle teselli etti:

— Kamyonu yaparken çok eğlendik, öğrendik, bilgi-mizi, becerimizi artırdık. Önümüzdeki hafta sonu yeniden malzeme alır, bir kamyon daha yaparız. Hem bu önce-kinden daha güzel olacak, bak göreceksin. Ayrıca Yüce Allah'a şükretmeliyiz oğlum. Kamyonumuz yerinde değil ama gücümüz ve yeteneklerimiz hâlâ yerinde duruyor.

Serap Çakmak

MEKTUP KARDEŞLİĞİ KÖŞESİ

Arkadaşlar, bu bölümümüzü sevdiniz anlaşılan. Çünkü pek çok kardeşimizden mektup aldık bu ay. Hepsini sırayla yayınlayacağız, merak etmeyin. Bu ay ADANA ve MERSİN'den yazan iki kardeşimizin mektubuna yer veriyoruz. Mektupların altındaki adresler sayesinde seçtiğiniz arkadaşlarla bağlantı kurabilirsiniz.

MERHABA, ben Tuğba Topçu. 9 yaşımdayım, 4. sınıfa geçtim. Adana'nın Seyhan ilçesinde yaşıyorum. Tuğçe adında bir kardeşim var. Geçen ay dershaneye başladım. Tekvandoya da gidiyorum. Sevdığım şeyler: KUR'AN okumak, kitap okumak, oyun oynamak, resim yapmak.

Benimle mektuplaşmak isteyenler için adresim:

*Şakirpaşa Mah. Şakirpaşa Cad.
106/A No: 98/1 Seyhan /ADANA*

*MERHABA, benim adım Nur Arslan. 12 yaşımdayım. Mersin'in Aydıncık ilçesinde oturuyorum. Ailede beş kişiyiz. İkiz kardeşlerim var. Her ay Diyanet Çocuk Dergisi alıyorum. Biraz kendimi anlatayım. Ben iyi yürekli bir kızım. Duygusalım. Denizi çok seviyorum. Buradaki arkadaşlarımla da çok iyi anlaşırız. Bana mektup yazmanızı bekliyorum. Adresim: Aydıncık İ.Ö.O. 6/A sınıfı No: 375
Aydıncık /MERSİN*

ŞİŞÖZÜ TAMAMLAMA

1. Kaz gelen yerden (1)

2. Lafla yürümez. (2)

3. Boş durmaz. (3)

4. Mum, vermez. (4)

5. Dost başa, bakar. (5)

Rakam olan yere yazılması gereken kelimeyi bulmak için aynı rakamdaki resimlerden faydalanabilirsiniz.

OYUN BALIÇESİ

FARKLI BİR SAKLAMBAÇ

Arkadaşlar! Biliyorsunuz, saklambaçta bir kişi gözlerini yumar, diğerleri saklanır. Ama bu saklambaçta, herkes gözlerini yumuyor, bir kişi saklanıyor. Nasıl mı?

Önce sayıarak saklanacak kişiyi belirleyin.

Siz hep bir ağızdan otuza kadar sayarken ebe uzak bir yere saklansın.

Sonra herkes dağılıp onu aramaya başlasın. Ebeyi bulan, diğerlerine fark ettirmeden başka bir yere saklanacak. Tabii ebe de oyundan çıkacak.

Sonra ikinci saklanana bulan yine diğerlerine fark ettirmeden onun yerine geçip başka bir yere saklanır. Oyun böyle devam eder.

En sona kalana komik bir ceza verilir.

Bu oyunu ne kadar çok kişiyle oynarsanız o kadar eğlenceli olur. Çünkü kimin ortadan kaybolduğunu yani saklandığını fark etmek de oyunun ilginç tarafı!..

ŞİİRİMSİ

O HİKÂYE

Hani...

Bir hikâye anlatmıştın anne
İyiler kazanıyordu sonunda
İyilik bir erdemdi.

Çalışmak,

Başarmanın gereği.

Karda yürümek gibi zor olsa da
Doğruyu söylemek,

Söylemeli.

Bir daha anlatsana anne

O hikâyeyi...

NEREDEN NEREYE

Arkadaşlar, bu bir kelime oyunu. Her seferinde sadece bir harfi değiştirerek ÇATAL kelimesinden KAŞIK kelimesine ulaşacağız.

Size bir örnek vereyim: KATAR kelimesinden bir harf değiştirip KAŞAR kelimesine, bir harf daha değiştirip BAŞAR kelimesine ulaşıyoruz. Bir harf daha değiştirip diğer kelimeye...

Oyun bu şekilde devam ediyor.

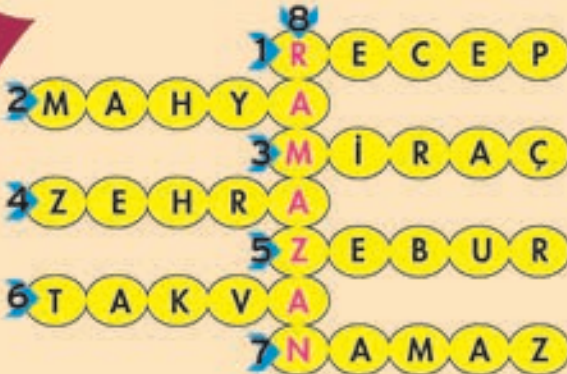
Ben kolaylık olsun diye bazı harfleri yazdım. Hadi başlayalım!

Ç	A	T	A	L	B	_	_	_	_
Ç	_	_	_	_	_	_	T	_	_
Ç	_	_	_	_	K	_	_	_	_
_	_	K	_	_	K	A	Ş	I	K
_	_	_	_	R					

ATASÖZÜ TAMAMLAMACA

1. Tatlı ye, **tatlı** söyle.
2. Sabır acıdır ama **meyvesi** tatlıdır.
3. Çürük **tahta çivi** tutmaz.
4. Denize düşen **yılana** sarılır.
5. Ne doğrarsan aşına, o **çıkır kaşığına**.
6. Yazın gölge hoş; **kışın çuval** boş.
7. Irmak kenarına **çeşme** yapılmaz.
8. Güneş **girmeyen eve doktor** girer.

GEĞENİN ÇÖZÜMLERİ

Esra Serdaroğlu

Sevgili Günlük,

Bu gece uyumasam... Kitabımı okuyup bitirsem... Ne dersin? "Son bir sayfa" diye başladığım her sayfa öyle çabuk bitiyor ki merakımdan sonraki sayfaya geçiyorum. Sanki çekirdek çitler gibi... "Son bir avuç, son bir avuç" derken külahın dibini görür gibi... Çeviriyorum yaprağı; bir bakıyorum o sayfa da bitmiş. Uykudan gözkapaklarım kapanıyor ama ben uyumak is-te-mi... (zzzz...)

Sevgili Kitap Kurdu,

Cümleleri tamamlamadan uyuyakaldın. Uykuda bile öyle düşünceli görünüyorsundur ki... Eminim rüyanda bile okumaya devam ediyorsundur. Ben bile merak ettim. Sen bitir, sonra da ben okuyayım. Bakalım uykundan bile tatlı olan bu kitap, sana neler anlatıyormuş...

Kitap, insanla konuşur. Hep anlatır, yeni bilgiler verir, öğretir. Sen dinlemek istedikçe o susmaz. Kitapların dostu olan insanlar, onların dilini iyi bilirler. Sen de öğrenmek ister misin kitapların dilini? Öyleyse elindeki kitap bitince hemen başka bir kitap al. Böylece yavaş yavaş kitap kurdu olacaksın. En sevdiğin kitapların arasında gezinecek, yeni yeni keşifler yapacaksın. Bilmediklerini öğreneceksin. Öğrendiklerini anlatacaksın. Canı sıkılan arkadaşlarına ilaç olacaksın. "Biliyor musun..." diye başlayıp onların bilmediği şeyler anlatacaksın. Gözlerin ıslık ıslık parlayacak. O ışığın adını biliyor musun: "Bilge ışığı". Okudukça gözlerin bilgelerin gözleri gibi parlayacak.

Evet, küçük bilge, seninle bir oyun oynayalım mı? Şimdiye kadar okuduğun en güzel kitabı, başkalarının da okumasını ister misin? Öyleyse o kitabın kapağını aç ve ilk yaprağına şu notu yaz:

Sevgili Kitap Dostu Merhaba,

Ben bu kitabı çok severek okudum. Sen de okuduktan sonra bitirdiğin yerde bırak. İster bir otobüs durağında, ister okulun bahçesinde, ister bir bankta...

Kitabı beğenmediysen kendini zorlama. Mutlaka sevecek birileri vardır. Bitiremeyeceğini anladığın yerde bırak onu.

Senden sonra kitabı bir başkası alacak. Bakalım kitap kimlerin elinde gezecek!.. Kimler bu kitapla tanışacak!..

Hiçbir gemi, seni bir kitap kadar uzaklara götüremez.

Düşünsene! Sen böyle bir kitap bulsan içinde yazarları merak etmez miydin? Ben merak ederdim ve okuduktan sonra mutlaka bu oyuna devam ederdim. Bitirdiğim yerde kitabı bıraktırdım. Kitap birçok insanın elinde gezerdi. Haydi öyleyse, karar ver. Hangi kitabını bu güzel yolculuğa gönderiyorsun?

Okumaya devam et; bilmediklerine hayret et...

KÜTÜPHANE

Arkadaşlarımla o gün üye olmak için kütüphaneye gidecektik. Hem istediğimiz kitabı⁴ alabilecektik hem de arada bir davet edilen çocuk kitabı yazarlarıyla tanışma imkanımız olacaktı. Arkadaşım İnci, Cüneyt ve ben çok heyecanlıydık. Kendimizi biraz daha büyümüş gibi hissediyorduk.

Buluşma yerine ilk ben gittim.
Sonra İnci geldi.

KÜTÜ

Cüneyt gecikti. Biz ise beklemekten sıkılmıştık. İnci, "Ona küselim, gelmeyeceğini bize bildirmeliydi", dedi.

"Hemen kızma.
Belki bir şey olmuştur.
Az daha bekleyelim", dedim.

Neredeyse bir saat olmuştu ve Cüneyt yoktu. "Birbirimize söz vermiştik."

Böyle yapmamalıydı"³ diyerek İnci, kütüphaneye gitti.

Çok merak ettiğim için annesini aradım. Cüneyt'in evde olmadığını söyledi.

HANE

Etrafıma son bir kez bakıp bende İnci'nin yanına gittim.

Eve dönünce olayı anneme anlattım. "Merak ediyorum evlerine gitsem", dedim. Annem gitmeme izin verdi.

"Neden gelmedin?" diye bağırdım.

Şaşırmış bir şekilde bana baktı.

Sokakta yürürken uzaktan onu gördüm.

Canı istemediği için kütüphaneye gelmediğini öğrendim. "Seni merak ettik", dedim. Hiç önemsemedi. Göz kırptı.

İnci ve ben çok üzülmüştük. Söz vermenin ne kadar önemli olduğunu Cüneyt'in bilmediğini anladık. Oysa yapamayacağımız işler için söz vermemeliyiz. Söz vermişsek mutlaka yerine getirmeliyiz. Eğer yapamayacaksa önceden bildirmeliyiz. Kardeşim biraz büyüsün, bunları ona da öğreteceğim.

İşaretili harfleri seçerek, gizli kelimeyi bulup anlamını yazınız. Daha sonra bulduğunuz kelimeyi başlıktaki eksik bırakılmış yere yazınız.

1 2 3 4 5

.....

.....

GÖZLERDEN SAKLI YÜRÜYÜŞ

Vakit gece yarısını bir hayli geçmişti. İki yüze yakın kılıçlı adam Peygamber'in evini kuşattılar. Gözü dönmüştü her birinin. Yüzleri de kalpleri gibi kaskatı kesilmişti. Sabah olmasını bekliyorlardı. Çünkü zamanın geleneklerine göre uyuyan birisini öldürmek korkaklık sayılırdı. Sessiz bir bekleyiş içindeydi herkes.

Sevgili Peygamber evin içindeydi. Meleğin dediğini aynen yapmış, kendi yatağına Ali'yi yatırmıştı. Evinin kılıçlı adamlar tarafından sarıldığını biliyordu. Hiç telaşlanmadı. Çünkü kendisini peygamber olarak gönderen Allah, onu en iyi şekilde koruyacaktı.

Hiç korkmadan evdekilerle vedalaştı. Kapıyı açarak dışarı çıktı. Dudakları kıpır kıpırdı. Yasin Suresi'nin ilk ayetlerini okuyordu. Yerden aldığı bir avuç toprağı adamların yüzüne doğru serpti. Ardından, onca gözü dönmüş caninin arasına girdi ve uzaklaştı. Yanlarından geçtiği halde onu görememişlerdi.

Evi saran caniler hâlâ sabahı bekliyorlardı.

Ebû Cehil kılıcının keskin ucuna bakarak şöyle diyordu:

— Seni bu gece için sakladım.

Yanındaki hayret içindeydi:

— Muhammed'e senin kadar kin dolu birisini görmedim, dedi.

Ebû Cehil keyifle cevap verdi:

— Bundan sonra da görmeyeceksin.

Gecenin karanlığında bir horoz ötüyordu. Sabah olduğunun habercisiydi bu. Evi kuşatanlar sevindiler. Ebû Cehil kendi kendine konuşuyordu:

— Doğ artık ey güneş. Acelemiz var!

Ebû Cehil'in acelesi Peygamber'i bir an önce öldürmektir. Sabahın gelmesini dört gözle bekliyordu. O sırada oradan geçen bir adam yanlarına geldi ve seslendi:

— Burada ne bekleyip duruyorsunuz böyle!

— Muhammed'i bekliyoruz, dediler. Adam cevap verdi:

— O sizin başınıza toprak saçarak çoktan çıkıp gitti. Şu üstünüzün başınızın tozuna baksanıza!

Adamlar şaşkın şaşkın üstlerine baktılar. Gerçekten de toz toprak içindelerdi. Teşlaşla koşup evin penceresinden içeri baktılar. Peygamber'in yatağında Ali yatıyordu. Üstünde onun yeşil hırkası vardı. Durumu anlamadılar:

— İşte Muhammed, dediler. Yatağında yatıyor. Beklemeye devam ettiler.

Güzel Peygamber, arkadaşı Ebû Bekir'in evine gitmişti. Ebû Bekir gece boyu hep onu beklemişti. Buluştuktan sonra evinin arka kapısından çıkarak Mekke'den uzaklaştılar. Mekke'den üç mil kadar uzaklaşmışlardı. Sevr Dağı eteklerine doğru gelmişlerdi. Usulca dağa tırmandılar.

Artık sabah oluyordu. Sevr Dağı'nda bir mağara vardı. Mağaraya girip gece olunca yola devam edeceklerdi. Medine yoluna... Sevgi, huzur, mutluluk yurduna gideceklerdi. Ebû Bekir Peygamber'den izin alarak mağaraya girdi. Loş mağaranın içini elleriyle yokladı. Mağaradaki delikleri elbisesinden yırttığı parçalarla kapattı. Tek bir delik kalmıştı. Onu kapatacak bir şey bulamayınca da topuğunu oraya dayadı. Barınacak yerleri hazır. İçeriden ona doğru seslendi:

— Buyurun ey Allah'ın Peygamberi!

Birlikte mağaraya girdiler. Dışarıdan hiç bir şey görünmüyordu. Güneşin ilk ışıklarıyla onlar da ortalıkta görünmez olmuştu.

gezgin kaplumbağa Şanlıurfa'da

Sevgili Ailem,

Size bu mektubu Şanlıurfa'dan yazıyorum. Şaşırdınız değil mi? Olaylar öyle hızlı gelişti ki! Size geçen yazdığım mektupta Yusuf öğretmen ile öğrencilerinden bahsetmiştim. Meğer Yusuf öğretmenin tayini Van'a çıkmış. Öğrenciler de öğretmenlerinden ayrılacakları için ağlıyorlarmış. Alper bana bunları anlatınca "Demek ki yollarımız ayrılıyor." dedim. O da "Dur dur, acele etme. Babama rica ettim, Ben yolculukta sıkılırım. Bana arkadaş olur, dedim. Babam bizimle gelmene izin verdi." dedi. Sevinçten çığlık attım: "Bekle beni Van canavarı!"

Yusuf öğretmenin hazırlıkları bittikten sonra Van yolculuğumuz başladı. Şanlıurfa'ya yaklaşırken Yusuf öğretmen "Çocuklar, eşyaların bulunduğu kamyonda bir arıza çıkmış, yarın yola çıkacakmış. Ne dersiniz, bu gün Urfa'da kalıp gezelim mi?" dedi. Hep birlikte "Eveet!" dedik.

Şehri gezerken Yusuf öğretmen, Urfa'nın tarihinden bahsetmeye başladı:

"Urfa bir peygamberler ve medeniyetler şehridir. Tarihi milattan önce 8 bin yıllarına dayanır. Hititler'den Osmanlılara kadar bir çok medeniyet görmüştür. Osmanlı İmparatorluğu'nun yıkılışı döneminde Fransızlar tarafından işgal edilmiştir. Urfa halkının bu işgale karşı başlattığı direniş ve savaş 11 Nisan 1920'de zaferle sonuçlanmış. Bu direnişlerinden dolayı TBMM, şehre "Şanlı" unvanı vererek adını "Şanlıurfa" olarak değiştirmiş.

Yusuf öğretmen, "Urfa, peygamberler şehri demiştim ya; İdris, Eyyub, Nuh, Musa, Yakup, Davud ve İbrahim gibi bir çok peygamber burada yaşamış. Şimdi sizi İbrahim Peygamber'in hatırasının yaşadığı Balıklı Göl'e götüreceğim." dedi.

Balıklı Göl'ün hikayesi şöyle: Urfa'nın hükümdarı Nemrut, putlara tapıyormuş. İbrahim Peygamber de halkı, bir olan Allah'a inanmaya çağırıyormuş. Buna kızan Nemrut, kocaman bir ateş yakmış ve İbrahim Peygamber'i ateşe atmış. Allah, ateşe İbrahim Peygamber'i yakmamasını emretmiş. Onun düştüğü yer göl ve gül bahçesi olmuş. Ateşe atılan odunlar da balık olmuş. Göl balıklarla dolu ama insanlar İbrahim Peygamber'in hatırasına o balıkları yemiyor.

Yusuf öğretmen "Çocuklar açkırmışsınızdır, buraya gelmişken size Şanlıurfa'nın meşhur çiğköfte, içli köfte ve kadayıfından yedireyim." dedi ve lokantaya gittiler.

Urfa ile ilgili anlatılacak o kadar çok şey var ki... Bunları mektuba sığdırmak zor.

Size hoşça kalın derken dilimde hangi türkü var biliyor musunuz? Urfa'nın etrafı dumanlı dağlar aman aman...

Haticenur Yıldırım

ANNE KÖPEĞİN MERHAMETİ

Sevgili çocuklar, dünyada birçok güzel şey varmış; kalbinde merhameti, sevgisi olmayanlara hiçbir güzellik yokmuş.

Anadolu'da güzel köyler çokmuş. Bu köylerin birinde yaz gelince, köylüler hayvanlarıyla birlikte dağlarda olan yaylalarına çıkıyorlarmış. Bu köyde Hasan amca ile Ayşe teyze, bir de sevimli köpekleri Uzunkulak yaşarmış.

Havalar ısınmış, sabah erkenden köylüler yaylanın yolunu tutmuş. İnsanlar önde, hayvanlar arkada, Uzunkulak onların ardında yola koyulmuşlar. Bir süre sonra yaylalarına varmışlar. Uzunkulak, çocuklar, koyun ve kuzular yaylanın tadını çıkarıyorlarmış.

Günler geçmiş, güz gelmiş ve yayla zamanı bitmiş. Köylüler yayladan inmeye başlamış. Hasan amca ile Ayşe teyzenin köpekleri Uzunkulak, çok yakında anne olabilmış. Ama onlar, hazırlıklarını yapmışlar; atlarını, koyunlarını, kuzularını, tavuklarını ahırdan çıkarmışlar. Seneye gelmek üzere evlerinin kapısını kilitlemiş ve yola koyulmak için köpeğe seslenmişler ama Uzunkulak bir türlü gelmemiş.

Hasan amca beklemiş. "Gidip kulübesine bir bakayım." demiş. Bir de bakmış ki Uzunkulak yatıyor, bir yandan da yeni doğmuş yavrularını yalıyor ve onlara süt veriyormuş. Bunu gören Hasan amca hemen Ayşe teyzeye haber vermiş. Ne yapacaklarını düşünmüşler. "Sırtımızda çok yükümüz var, bir de beş yavruyu nasıl taşıyacağız?" diye dört yavruyu yaylada bırakıp yola çıkmışlar.

Akşama kadar yürümüşler, dinlenmek ve uyumak için bir handa durmuşlar. Gece olunca da köylüler bir güzel uykuya dalmışlar. Gelgelelim Uzunkulak'ın gözlerine uyku girmemiş, çünkü onun yüreğinin yarısı yaylada kalmış.

Sabah uyanan Hasan amca Uzunkulak'ı yemek vermek için çağırmış; ama Uzunkulak'tan ses yokmuş. Hasan amca köpeğini ararken bir de ne görsün! Uzunkulak az ileride bir ağacın altına yatmış uyuyor. Yanında da beş yavrusu...

Hasan amca kendi kendine "Aman Allah'ım, biz bunun yavrularını yaylada bırakmamış mıydık?" demiş.

Meğer Uzunkulak gece olup herkes uykuya dalınca, sabaha kadar yayladaki yavrularını tek tek taşıyarak buraya getirmiş. Köylülerin bir günde geldiği yolu o bir gecede yavruları için koşa koşa dört defa gidip gelmiş. Anne köpek, sabahleyin yorgunluktan uyuyakalmış.

Hasan amca ile Ayşe teyze onu böyle görünce "Uyan Uzunkulak uyan, köye varınca sıcak yuvanda yavrularınla bol bol uyur ve dinlenirsin." demişler.

Uzunkulak ile yavrularını da alıp yollarına devam etmişler.

Köylüler uzun yıllar bu masalı çocuklarına, çocukları da torunlarına anlatmış.

VÜCUDUMUZUN KALKANI: DERİ

Beş duyu organımızdan biri olan dokunma duyu organımız deri; üst deri ve alt deri olmak üzere iki tabakadan oluşur.

Üst deride yassı, sert ve ölü hücrelerden oluşan korun tabakası bulunur. Damar ve sinirler bulunmaz. Deriyi vurma, çarpma gibi etkenlerden ve mikroorganizmalardan korur.

Alt deri ise üst derinin altında olan canlı tabakadır.

Alt deride kan damarları, sinirler, duyu cisimcikleri, kıl kökleri, yağ bezleri, ter bezleri bulunur. Ayrıca dokunma, basınç, sıcaklık ve acı duyusunu alan sinirler de alt deridedir.

Derinin bizim için önemi:

Deri vücudumuzun örtüsüdür; ona şekil vererek estetik güzelliğimizi sağlar.

İç organlarımızı dış ortamın zararlı etkilerinden korur.

Dışarıdan gelecek mikroplara karşı vücudu korur.

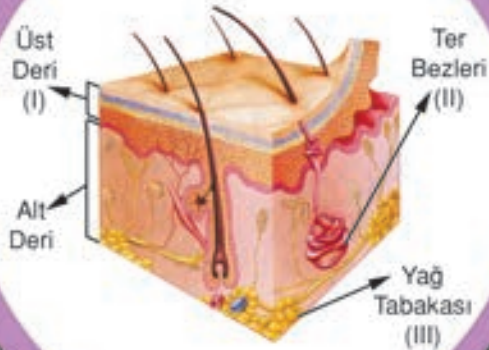
Terleme ile fazla suyu atarak boşaltımı sağlar.

Kan damarları, yağ örtüsü, ter bezleri aracılığıyla vücut ısısını sabit tutar.

Yağ bezleriyle deriyi yumuşak ve nemli tutar.

Deri, gözenekleri sayesinde solunum yapar.

Sağlıklı bir vücut için temizliğe dikkat etmeliyiz. Ellerimizi ve vücudumuzu her zaman temiz tutmalıyız. Temizliğe dikkat ederek derideki yaraların enfeksiyon kapmasını önleriz.

İPEK BÖCEĞİNİN SERÜVENİ

Yumuşak ve parlak bir kumaş olan ipeğin ipek böceği tırtılları tarafından yapıldığını biliyor musunuz?

İpek böcekleri sadece dut ağacı yaprağından beslenirler. İpeği üreten böceklerin yumurta dönemi, larva, koca örme ve erginleşerek kelebek olma dönemi vardır.

Yumurtadan çıkan larvalar taze dut yaprakları yer. Larvaların derileri parlak ve gergindir.

Deri değiştirme döneminde yemeyi keserler. Tırtıl dört kez deri değiştirdikten sonra olgunlaşır. İpeğimsi bir madde salgılayarak yapraklar üzerine tutunur.

Kendini yaprağa bağlayan tırtıl, salgıladığı iplikle koca örmeye başlar.

Kozanın içinde kalan tırtıl erginleşerek kelebek olarak dışarı çıkar.

İpeğin elde edilmesi:

İpek böceği kozayı terk etmeden toplanan kozalardan ham ipek elde edilmektedir. Daha sonra işlenen iplikten kumaş elde edilir.

İpek böceği ilk defa Çinliler tarafından üretilmeye başlanmıştır.

Çinliler ipekböceği yetiştirme ve ipekli kumaş yapmanın sırrını uzun yıllar ülkelerinde saklamışlardır.

Ülkemizde ise ipekböcekçiliği 1500 yıllık bir geçmişe sahiptir.

Bursa ve etrafı ipek böceği üreticiliğinin yapıldığı en önemli merkezdir.

Üretilen ipektan kumaş dışında halı dokumacılığı da yapılmaktadır.

kırlangıç dzmi

Bir varmış bir yokmuş. Ahir zaman içinde çocuklar ve hayvanlar birbirinden çok uzak dünyalarda yaşamış. Çocukların çoğu hayvanlardan korkarmış. Onları kendilerine düşman zannedermiş. Bazen evlerinde gördükleri örümcek ya da arı gibi küçük böceklerin hemen öldürülmesini ya da

onların derhal odalarından atılmasını isterlermiş. Birçok çocuk kuzu, oğlak gibi hayvanları okşamak, onlara ot vermek ya da onlara su içirmek duygusundan mahrummuş.

İşte böyle bir zamanda günlerden bir gün bir çocuk, odasının penceresine çamur taşıyan kırlangıçları görmüş. Kırlangıçlar yuva yapmak için pencerenin sinekliklerinin üzerine çamur taşıyorlarmış. Bunu gören çocuk, bir süre onları şaşkın şaşkın seyretdikten sonra koşarak annesine anlatmış.

Bunun üzerine anne, çocuğuna onların yuva yapmak için çamur taşıdıklarını söylemiş. İkisi birlikte pencerenin kenarına geldiklerinde kırlangıç yuvasının neredeyse bittiğini görmüşler. Daha

sonra anne hemen sinekliği açmalıyız, eğer açmazsak buraya yumurtlarlar ve pencereden böcek eksik olmaz demiş. Bunu duyan çocuk, yuvanın bozulmasına karşı çıkmamış. Sinekliği açan anne, çamurdan yapılmış yuvayı aşağıya düşürmüştü. Daha sonra penceredeki çamurları bir güzel yıkayıp temizlemiş.

Temizlemiş ama iş orada bitmemiş: Ertesi sabah çocuk, kirlangıç sesleriyle uyanmış. Bir de ne görsün! Dün yıktıkları yuvanın yenisi yapılmış. Hemen koşup annesine durumu haber vermiş. Annesi, ah sizi yaramaz kirlangıçlar ah, diyerek yeniden yuvayı aşağıya atmış ve ortalığı bir daha temizlemiş. Temizlemiş ama iş orada bitmemiş. Çocuk ertesi sabah uyandığında yuva yine hazırmış. O da aynı şekilde annesine haber vermiş, anne aynı hareketleri tekrarlamış. Ama ertesi sabah yuva yeniden kurulu duruyormuş. Bu inatlaşma tam yedi defa tekrar etmiş. Kirlangıçlar bıkmadan usanmadan, ümitsizliğe kapılmadan her defasında bozulan yuvalarını yeniden kuruyorlarmış.

Çocuk bu durumu babasına da anlatıyormuş. En sonunda baba, bütün aile fertlerine şöyle demiş:

“Bu olay ibret alınması gereken bir durumdur. Kirlangıçlar bu davranışlarıyla Allah’ın izniyle bizlere şu dersi veriyorlar. Yapmaya çalıştığımız işler bazen bozulabilir ya da kökünden yıkılabilir. İşte böyle durumlarda karamsarlığa düşmek yerine kirlangıçlar gibi çalışarak işimizi yeniden kurabilmeliyiz. Bu kadar azim karşısında ancak saygı duyulur. Artık kirlangıç yuvasını bozmayalım da hayvanlar rahatça yumurtlayıp yavrularını büyötsünler!”

Gerçekten de öyle olmuş. Ertesi gün kurulan yuva bir daha bozulmamış. Kısa bir süre sonra bir ana kirlangıç yuvaya yumurtlamış ve eşiyile birlikte günlerce yumurtaların üzerinde yatmışlar. Daha sonra yumurtalardan minicik yavrular çıkmış. Anne ve baba kirlangıç, yavrularını özenle beslemişler. Bütün bu olanları her gün heyecanla seyreden çocuk, o yaz kirlangıçlardan çok şeyler öğrenmiş. Onların azmini, yuvalarına olan bağlılıklarını, yavrularını büyötmek için yapmış oldukları fedakârlıkları...

Evin çocuğu daha güzel bir şey de yapmış: Ablasıyla birlikte her gün kirlangıçların yuvaya gelişlerini, yavrularını beslemelerini vs. kameraya çekerek bir belgesel film hazırlamış.

SORULARLA KARAGÖZ VE HACIVAT

Hacivat: Karagöz'üm, Karagöz'üm! Bu ay da Diyanet Çocuk Dergisi okurları ile beraberiz.

Karagöz: Hacivat, çocukları bu sayıda imtihan edelim mi?

Hacivat: İyi akıl ettin Karagöz'üm, bazen kafan iyi çalışıyor.

Karagöz: Benim kafam, senin ayakların çalışsın. Kurtul da göreyim elimden!

Hacivat: Karagöz'üm şaka yaptım sadece.

Karagöz: Bu seferlik affettim neticede.

Hacivat: Ben sorayım sen cevap ver. Bilemediklerini çocuklar cevaplasın, olur mu?

Karagöz: Zor sorulara ben cevap veririm, kolayları çocuklara soralım Hacıavcav.

Hacivat: Anlaştık Hacivat. Çubuklarla çizilen balık resminden 3 çubuğun yerini değiştirerek bu resmi ters çevirebilir misin?

Karagöz: Bu soru çok basit geçiniz.

Hacivat: İşte bir matematik sorusu: Halit'in arkadaşları arasında 3 tane esmer, 4 tane mavi gözlü, 1 tane esmer fakat gözleri mavi olmayan, 2 tane esmer olmayıp gözleri mavi olan çocuk vardır. Halit'in acaba kaç tane arkadaşı vardır?

Karagöz: Yahu Hacivat bu da soru mu? Halit kendi arkadaşlarını kendi saysın.

Hacivat: MACERA kelimesinin şifresi 312451 ise CAM kelimesinin şifresi nedir?

Karagöz: Şifre mifre anlamam ben. Adam gibi soru sor.

Hacivat: Of Karagöz'üm of! (Bari bileceği bir soru sorayım.) Diyanet İşleri Başkanı'nın adı nedir?

Karagöz: İşte en zor olanı bu Hacivat. Bunu çocuklar bilemez, ben cevaplıyorum: Ali Bardakoğlu.

Hacivat: Aferin Karagöz'üm! 100 puan verdik sana. Anlaşılan kolayları sana, zorları çocuklara soracağız.

Karagöz: Duyamadım ne dedin Hacıavcav?

Hacivat: "İşte bir zor soru daha!" dedim. On altının yarısı kaçır?

Karagöz: Bir.

Hacivat: Olur mu Karagöz'üm? Sen matematik, mantık bilmez misin?

Karagöz: Bilirim tabi. Anacığım çok güzel mantı yapardı Hacıcavcav. Bir gün gel de sana da yapsın.

Hacivat: Manti değil, mantık dedim.

Karagöz: Niye kıızıyorsun ki?.. Yumurtanın sarısını sordudun mı?

Hacivat: Ne yumurtası, ne sarısı? Altının yarısı. Neyse geçtik bu soruyu da. 4 kara inekle, 3 ak ineğin beş günde verdiği süt, 3 kara inekle 5 ak ineğin 4 günde verdiği süte eşit ise ak inek mi çok süt verir, kara inek mi?

Karagöz: Ak inekle, kara inekle ne uğraşıyorsun? Sarı bir montofon ineği alsana. Hepsinden çok süt verir.

Hacivat: Ah Karagöz'üm, seninle hiç ciddi bir iş yapılmıyor.

Karagöz: Sen beni kültürsüz mantar mı zannettin Hacivat? Cevabımın neresini beğenmedin?

Bir soru da ben sana sorayım: Adamın biri havuzdan çıkmış. Havluyla kurulanmaya çalışıyormuş ama bir türlü kurulanamamış. Neden?

Hacivat: Havlu ıslakmış?

Karagöz: Bilemedin. Çünkü adamın yaş günüyümüş.

Bir soru daha: Tavuklar en çok hangi ülkeyi sever Hacıcavcav?

Hacivat: Her ülkeyi sever Karagöz'üm.

Karagöz: Bu soruyu da bilemedin.

En çok Mısır'ı sever. Heh heh he, nasıl sorular ama?

Hacivat: Karagöz'üm iki gözüm, çok soru sorduk. Çocuklar cevap bula.

Karagöz: Diyanet Çocuk okurları, ömür boyu mutlu ve huzurlu kala.

POSTA KUTUSU

DOĞA

Çocuklar, çocuklar
Hepiniz gelin doğaya.
Hiç biriniz eksik gelmesin
Hepiniz gelin doğaya.

Doğa sizleri özledi
Çabuk gelin doğaya
Bir kişi bile eksik gelmesin
Darılır doğa sizlere.

Gizem Polat / TUNCELI

Ayşegül Cansız

Sevgili Ayşegül,
Resminde öyle çok şey var
ki... Hangisinden bahsetsem
acaba? Hepsi harika! Yu-
murtadan yeni çıkmış civciv
çizmeyi bile ihmal etmemiş-
sin. Resmini "**Ayin Resmi**" se-
çiyorum ve seni tebrik edi-
yorum.

DÖNME DOLAP

Ağaçlar yaprak döker
Yeniden açmak için
Sonra döner çiçeğe
Kokular saçmak için

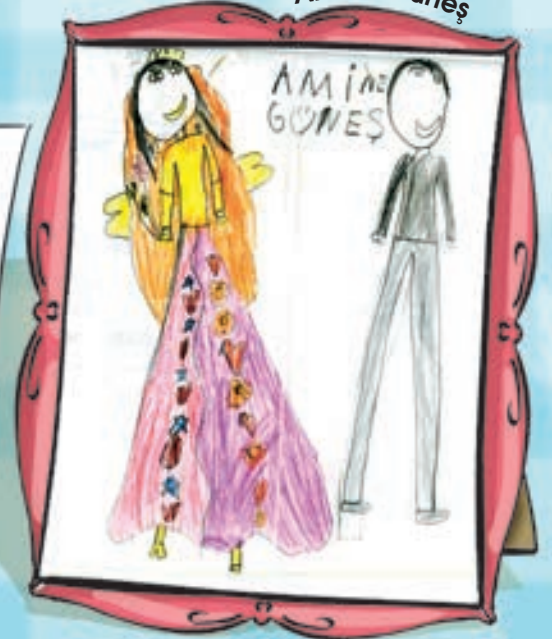
Beden çürür yok olur
Dünyadan kaçmak için
Yeniden hayat bulur
Sonsuza göçmek için

Mümin yanar tutuşur
Kevserden içmek için.
Dünyada ektiğini
Ahrette biçmek için.
Ümmühan Nur Topbay
/ UŞAK

Sevgili Amine,
6 yaşında olmana rağ-
men çok güzel çizmiş-
sin. Gelinle damat çok
mutlu görünüyor!

Amine Güneş

Dudunur Gümüş

Sevgili Dudunur,
Ayrıntıları ihmal etme-
mişsin resminde, aferin!
Koyunlar ve çoban, su
tulumbası harika olmuş.

Duygu Gümüş

Sevgili Duygu,
Hayvan sevgisi temalı
resmin yaşına göre çok
başarılı. Zemini de bo-
yamalıydın.

CANIM PEYGAMBERİM

571'de doğdu
Muhammed Mustafa oldu
Yüreği imanla dolu
Benim Peygamberim

Çocukları severdi
Dünyada bir taneydi
Cesurdu, yürekliydi
Benim Peygamberim.

Muhammet Çakmak /
ADANA

ALLAH DİYELİM

Allah adı uludur
Emrin tutan kuludur
Müminlerin yoludur
Allah Allah diyelim.

Ölüp kabre varınca
Melek sual sorunca
Rabbin kimdir deyince
Allah Allah diyelim.

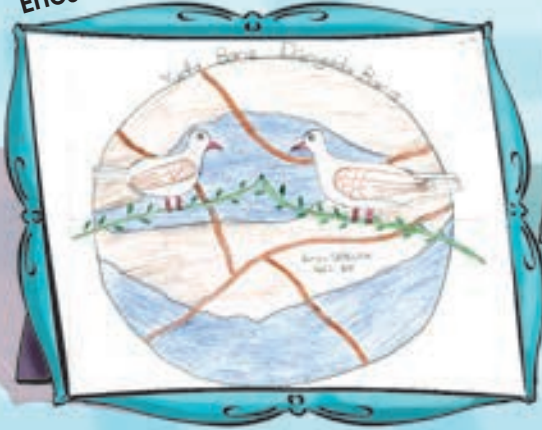
Esra Konak / BURSA

Sevgili Ebrar,
Renk seçimin ve renk-
leri kullanman olduk-
ça başarılı. Güzel bir
resim olmuş, tebrik
ediyorum.

Ebrar Nurseda Şahin

Enes Sablak

Sevgili Enes,
Güzel bir tema işlemiş-
sin resminde. Tüm dün-
ya için barış diliyoruz
biz de...

UYUŞTURUCU

Uyuşturucu kullanmamalı
Kullananları uyarmalı
Eğer kullanırsan
Olursun bir bağımlı

Uyarılarımız boşa çıkarsa
Ölürsün ondan sonra.
Dinlemezsen sen bizi
Olursun bir serseri.

Mahmut Koçak /
ANKARA

Furkan Avcı

Sevgili Furkan,
Denizci mi olacaksın
büyüyünce? Gemilerini
çok beğendim. Boya-
mayı hep aynı yönde
yap, olur mu?

POSTA KUTUSU

Furkan Sablak

Sevgili Furkan,
Kurşun kalem kullanma-
dan resim yaptığın için
aferin sana. Renkleri de
güzel kullanmışsın.

CANIM ANNEM

Dokuz ay beni karnında taşıdın
Sonra dünyaya getirdin
Ak sütünlle besledin
Benim canım annem

Ninniler söyledin
Hep başımı bekledin
Büyütüp okula gönderdin,
Benim canım annem

Hakkımda hayırlısını istedin
Benim için dualar ettin
Hakkını nasıl öderim
Helal et hakkını canım annem.
Semih Çay / ANKARA

Sevgili Hüdanur,
Farklı bir stilin var. İlerde
minyatür sanatıyla ilgile-
nebilirsin. Renkleri de
güzel kullanmışsın.

Hüdanur Çakıcı

Muhammet Berke Acet

Sevgili Muhammet,
Resminde ilk önce boya-
manın muntazam oluşu
dikkat çekiyor. Az sayıda fi-
gür çizmeyi tercih ediyor-
sun galiba. Dağları beğen-
dim. Yeni resimlerini bekli-
yorum.

Songül Taş

Sevgili Songül,
Eve dolanmış olan sar-
maşık çok güzel olmuş.
Resmin zeminini beyaz
bırakma, olur mu?

SEVGİ FIRTINASI

Kalbin sevgiyle dolu
Öyle bir sevgi ki
Fırtına gibi
Bu sevgi, anne sevgisi
Ama bir adı var bunun
Bu bir sevgi fırtınası
O kadar güçlü ki
Anne ile çocuğun sevgisi
Beyza Nur Ağca /
ANKARA

Sevgili Sümeyye,
Resmin kompozisyonu-
nu çok beğendim. Bu
köyde hayat çok güzel
olmalı. Yeni resimler
bekliyoruz senden.

Sümeyye İşler

PEYGAMBERİM

Peygamberlerin en güzeli,
En iyisi, en merhametlisi.
Yüce Rabbim gönderdi
onu bizlere
Gül kokulu peygamberim
Allah gönderdi onu bizlere
Müslüman olalım diye
Barış peygamberisin
En saf; hiç günahı olmayan
Rahmet yağdıran
İyilik yapan sensin
Muhammet Mustafa
Peygamberim.
Sinem Gökçek / SAMSUN

Zehra Özel

Sevgili Zehra,
Yaşına göre gayet ba-
şarılısın. Zemini de be-
yaz bırakma, olur mu?

Zehra Sablak

Sevgili Zehra,
Çizimin gayet güzel.
Resme yeteneklisin an-
cak gözlem gücünü bi-
raz daha geliştirmelisin.
Balkonda bir terslik var
mı sence?

Hatice Demirbağ

VEFAKÂR, FEDAKÂR ZEYD

Öğretmen o gün öğrencilerine, bu dünyada en çok kimi sevdiklerini sormuştu. Sınıfın neredeyse tamamı annesini, babasını çok sevdiğini söylemişti. Gerçekten de öyleydi. Anne-babadan daha çok kim sevebilirdi ki?! Mehmet çevresindeki insanları tek tek gözünün önüne getiriyor ama ailesinden daha çok sevdiği bir kişi bile bulamıyordu. Öğretmenin sesiyle düşüncelerinden sıyrıldı.

— Şimdi size Peygamberimiz'i annesinden babasından daha çok seven Zeyd bin Haris'i anlatacağım, dedi.

Doğru ya, nasıl da akıllarına gelmemişti! İnsanın en çok Peygamberimiz'i sevmesi gerekmez miydi? Tüm öğrenciler can kulağıyla öğretmenlerini dinliyorlardı. Öğretmen başladı anlatmaya:

— Zeyd bin Haris süvarilerin yaptığı bir baskın sonucunda esir düşmüş ve panayırda satışa sunulmuştu. Ailesi onu bulmak için her türlü çabayı göstermiş fakat ona bir türlü ulaşamamışlardı. Hz. Hatice'nin yeğeni, Zeyd'i köle olarak satın almış ve halasına hediye etmişti. Hz. Hatice de Peygamberimiz ile evlenince Zeyd'i Peygamberimiz'e hediye etmişti. Zeyd, Peygamberimiz'in her türlü hizmetine koşuyor, Peygamberimiz de onu şefkatiyle büyütüyor, güzel ahlaklı bir şekilde yetiştiriyordu. Aralarında büyük bir sevgi bağı oluşmuştu. Zeyd, sahabiler arasında mertliği, vefakârlığı, fedakârlığı ve kahramanlığı ile meşhurdur.

Hac mevsimlerinden birinde Zeyd'in memleketinden gelen bazı kişiler onu görüp tanımış ve babasına haber ulaştırmışlardı. Babası da hemen Hz. Muhammed'in yanına gelerek Zeyd'i kendisine vermesini söylemişti. Bunun karşılığında ne kadar fidye isterse vermeye hazır. Peygamberimiz:

— Zeyd'e soralım. Eğer sizinle gelmeyi isterse fidye vermenize bile gerek olmadan onu alıp götürebilirsiniz, demişti.

Adamlar bu fikri çok beğenmişler ve hemen Zeyd'i çağırmışlardı. Peygamberimiz ona;

— Bu adamları tanıyor musun Zeyd, diye sormuştu. Zeyd:

— Evet, şu babam, şu da amcam, demişti.

— Şimdi serbestsin, istersen beni seç, istersen onları.

Zeyd hiç tereddüt etmeden Peygamberimiz'in yanında kalmak istediğini söylemişti. Peygamberimiz de bunun üzerine Zeyd'i elinden tutup Kâbe'ye çıkarmış ve herkesin önünde:

— Şahit olun, Zeyd benim oğlumdur, demişti. Zeyd'in babası ise kendisiyle gelmek istemeyişine önce üzülmüş fakat bu durumu görünce içi rahat bir şekilde onu Peygamberimiz'e bırakarak memleketine dönmüştü.

İlahî davet geldiğinde Zeyd bin Haris, İslamiyet'i kabul eden üçüncü Müslüman olmuştur.

Mehmet, öğretmenini dinlerken dalıp gitmişti. Etrafına bir baktı ki arkadaşları da kendisi gibi dalıp gitmiş ve büyük bir merakla öğretmenlerini dinliyorlardı. Zilin çalmasıyla kendilerine geldiler. Hemen öğretmenlerinin yanına koşup ona teşekkür ettiler.

Yeşil Dünya İstiyoruz

“Yeşil Dünya İstiyoruz!” yazılı pankartın bir ucundan tutuyordu Ayşe. Bir yandan da arkadaşlarıyla birlikte aynı cümleyi seslendiriyordu: “Yeşil Dünya İstiyoruz!”

Bugün çok heyecanlıydı Ayşe. Okulda düzenlenen ağaç dikme kampanyasına katılmıştı. Arkadaşlarıyla birlikte coşku içinde geldiler ağaç dikecekleri yere. Ayşe, öğretmenin kendisine verdiği fidanı aldı. Elindeki bu incecik fidan, büyüüp kocaman bir ağaç olacaktı. İnsanlar gölgesinde dinlenecekti belki. Belki kuşlar ona yuva yapacaktı. Kimbilir belki de kelebekler yapraklarına konacak, karıncalar dallarında dolaşacaktı. Bu güzel hayaller arasında, fidanı özenle toprağa yerleştirdi. Suyu dikkatle serpti.

Kampanyaya katılan bütün öğrenciler fidanları dikmişti. Öğretmen elinde tuttuğu bir kağıttan ağaç dikmenin önemini anlatan yazıyı okumaya başladı:

— Dünyamız maalesef hızla çölleşiyor. Orman yangınları, doğal afetler gibi nedenlerle dünya üzerindeki yeşil alanlar gittikçe azalıyor. Dünyamız, sadece bizim

değil, içinde yaşayan bütün canlılarıdır. Onu geçmiş nesillerden emanet olarak aldık. Ve gelecek nesillere emanet olarak bırakacağız. Dünyamızı içindeki tüm güzellikleriyle birlikte korumalıyız. Bugün burada fidan diken öğrenciler, kendi geleceklerini de koruma altına almış oldular. Daha yeşil bir dünya, daha huzurlu, daha güzel, daha sağlıklı bir gelecek demek. Kampanyaya destek veren herkese teşekkür ediyorum. Burada ağaç diken bütün öğrencilerimin de diktikleri fidanlarla birlikte uzun bir ömür yaşamalarını diliyorum.

Öğretmenin konuşmasını coşkuyla alkışladılar. Bu sırada öğretmen, bir çocukluk anısını anlatacağını söyledi. Herkes dikkatle dinlemeye başladı:

— Küçük kardeşim dünyaya geldiğinde babam, hepimizi evin bahçesine topladı. Eline aldığı fidanı toprağa yerleştirdi. “Bu fidana, hepiniz sırayla su verin şimdi.” dedi. O zaman anladım ki babam, her doğan çocuğu için bahçeye bir ağaç dikmişti.

Dalları arasında oynadığım diğer ağaç da benim için dikilmişti. Şimdi eve gittiğimizde, o ağaçların altında toplanıyoruz. Sohbet ediyor, neşeli şarkılar söylüyoruz.

Öğretmenin sözleri, coşkulu alkışlarla kesildi. Herkes duygulanmıştı. Ayşe, ağaç dikenin kendi geleceği için de faydalı bir iş olacağını daha önce düşünmemişti. Ama şimdi, diktiği fidanı, arada sırada ziyaret etmeye karar verdi. Onun toprağa kök salarak büyümesini izleyecekti. Kim bilir belki bir gün, kendisi de bu ağaç altına gelip arkadaşlarıyla sohbet edebilirdi...

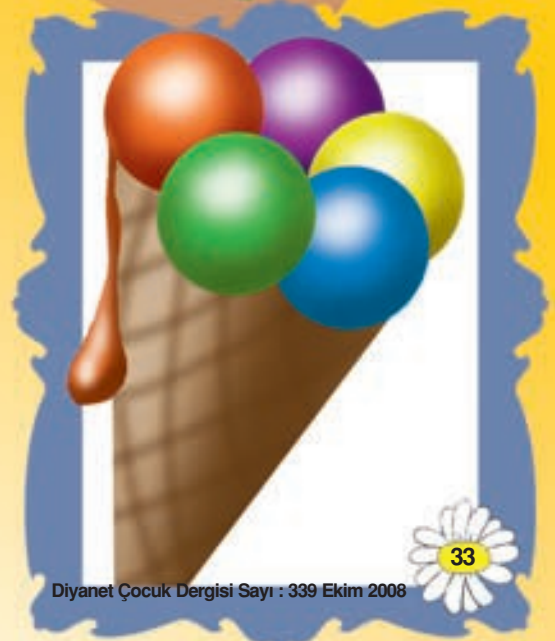

Oyuncak Atölyesi

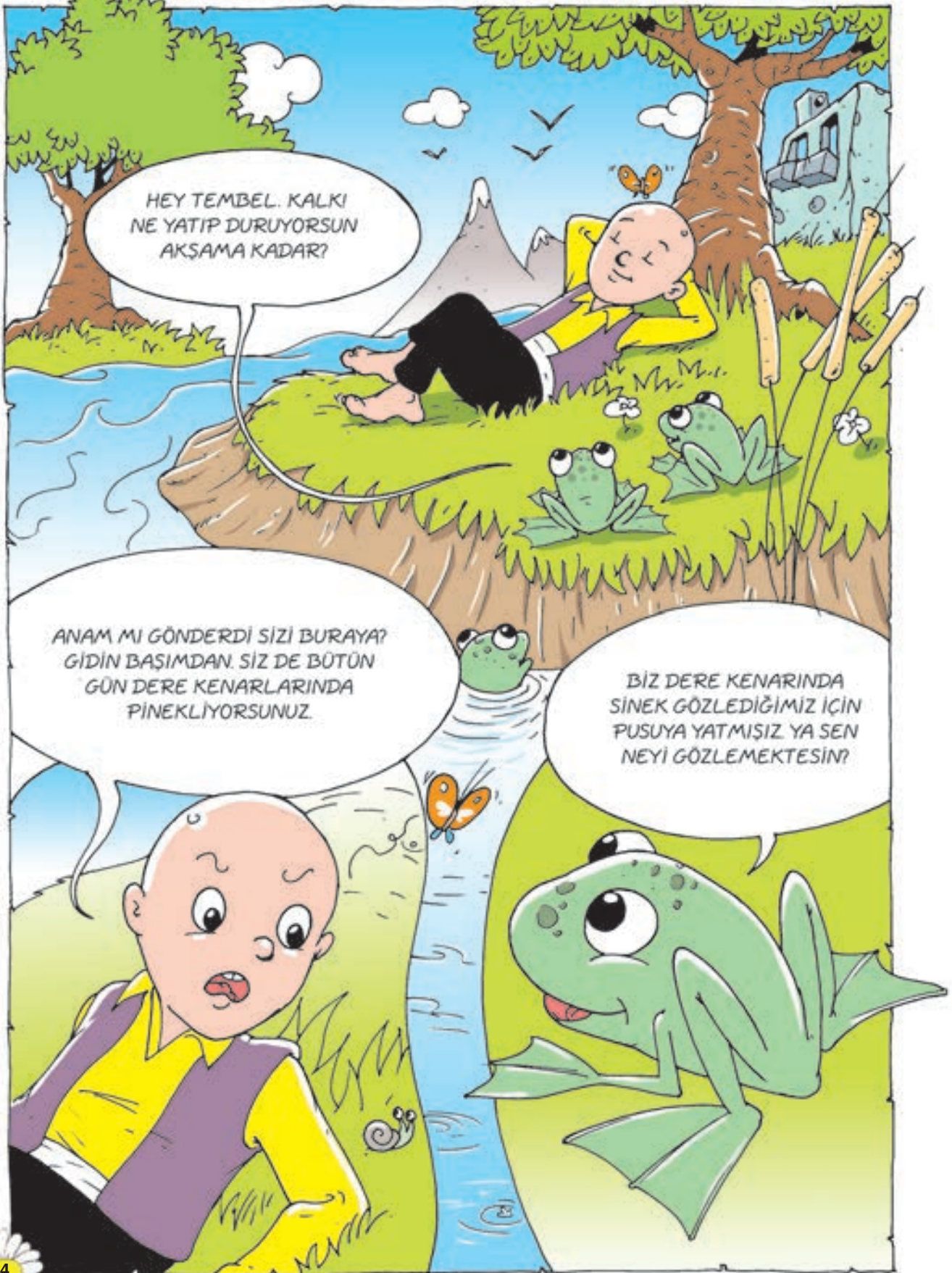
Büyük oyuncak mağazalarında şımarıkça dolaşan, hiçbir oyuncacı beğenmeyen ya da kucak dolusu oyuncak aldırıp eve gittiğinde hiçbirinin yüzüne bakmayan çocuklara yardım etmemiz gerek.

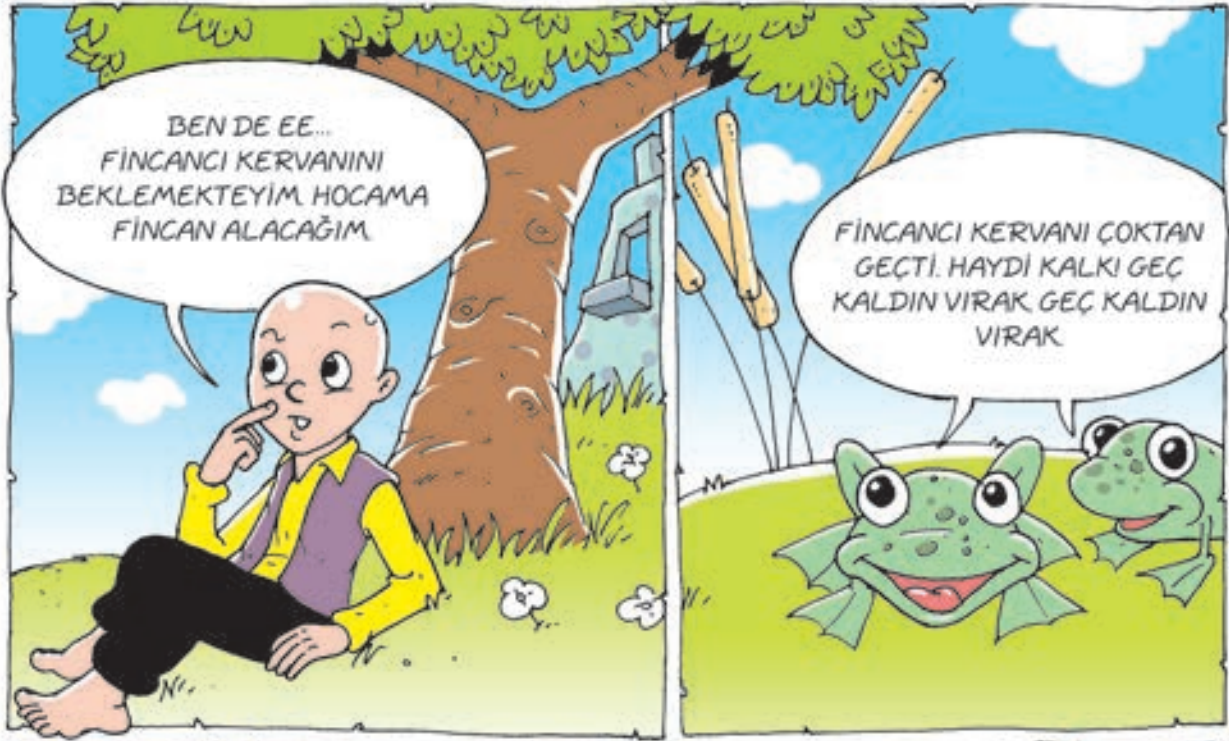
1. Öncelikle onların oyun sepetlerine sızmak için birbirinden ilginç oyuncaklar üretmeliyiz.
2. O oyuncakların içine koyacağımız küçük kameralarla, çocukları yakın takibe alacağız.
3. Oyuncaklarına karşı ilgisiz davrandıklarında, beğenmeyip duvara fırlattıklarında biz devreye gireceğiz.
4. "Oyuncaklarına kötü davranan çocuklar" grubundaki her çocuk, gece yatağından kaçırılacak.
5. Bir oyuncak atölyesinde çalışmaya başlayacaklar.
6. Oyuncakların ne kadar emek sarf edilerek yapıldığını anlamaları sağlanacak.
7. Yapımında çalıştıkları oyuncakları, uzak şehirlerdeki oyuncak kıymeti bilen çocuklara götürecekler, kibarca onlara hediye edecekler.
8. Gerekli görülürse bir sene dondurma yemeklerine izin verilmeyecek.

NASREDDİN HOCA İLE KELOĞLAN

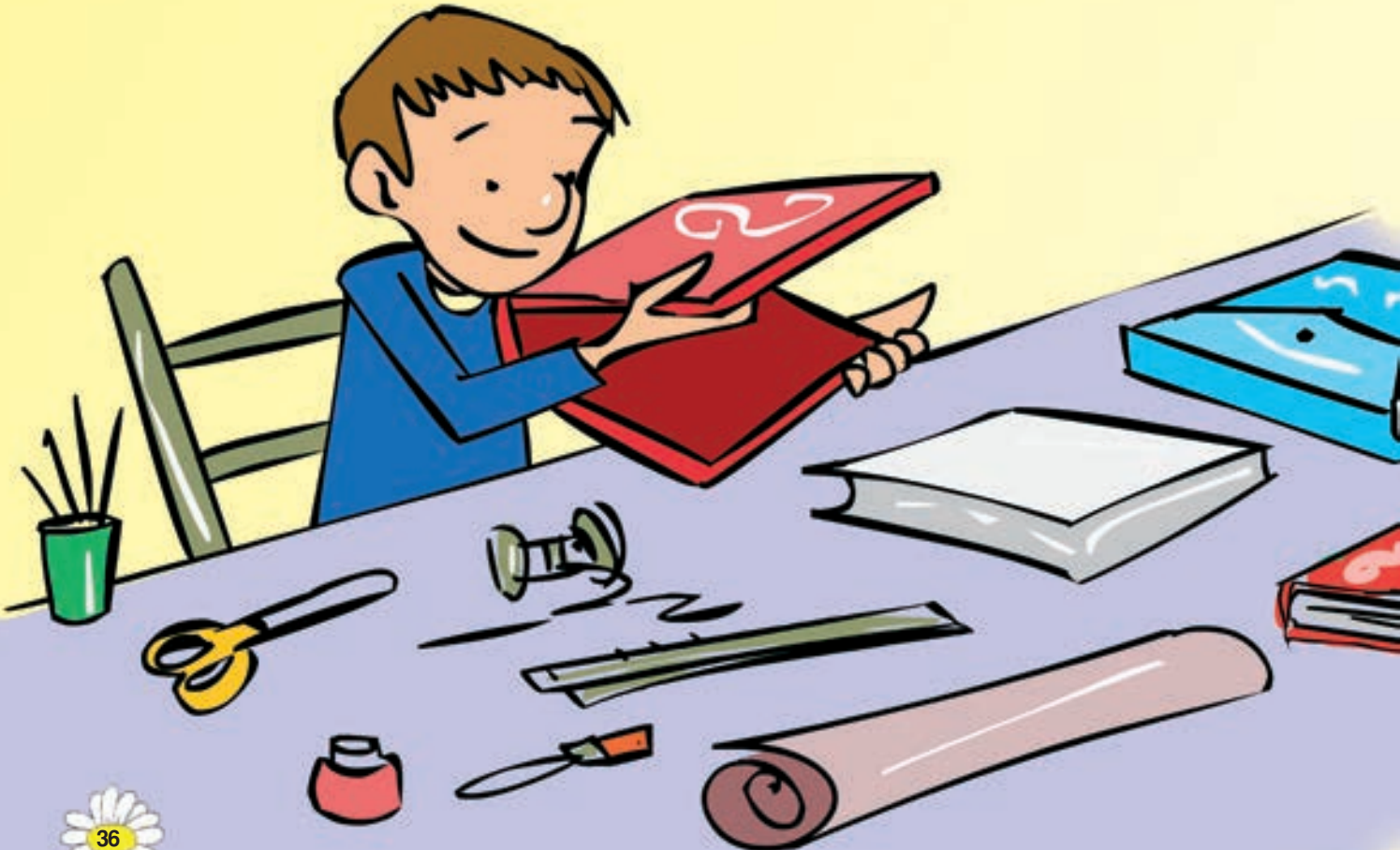

ciltçilik sanatı

Atalardan yadigâr eski el yazması kitaplar görmüşsünüzdür. Üst ve alt kapakları genellikle deridir. Çok güzel süslenmiştir, sağlamdır ve çok zariftir. Kitabın derli toplu olması için alt ve üst kapaklarına özel bir işlem yapılmasına "ciltçilik" deniyor. Böylece kitabın düzenli durması sağlanmış, sayfalarının kaybolması önlenmiş olmaktadır. Bu güzel sanatı yapan üstatlara da cilt ustası deniyor.

Kitap cildi genellikle deriden yapılır. Kadifeden, mukavva-
dan da yapıldığı gibi birkaç malzeme aynı ciltte kullanılabilir. Me-
sela, ortası ebru kağıdıyla süslenmiş, kenarları deriden yapıma çok
güzel eserler var.

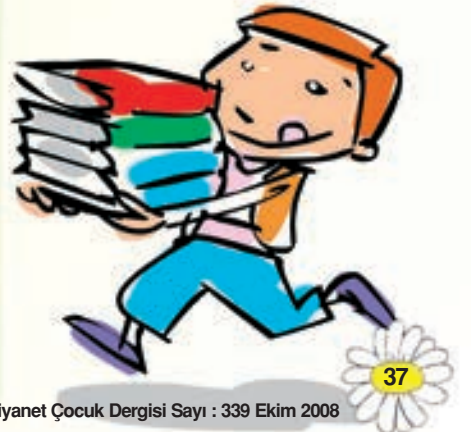

Ciltler geleneksel Türk süsleme sanatlarıyla süslenmiştir. Üst ve alt kapaklar çok güzel rumilerin, hatailerin, bulutların, yaprakların o büyüğü güzellikleriyle bezendiği gibi, çok hoş minyatürlerin yer aldığı nakışlarla da süslenebilir.

Ciltte üst ve alt kapaktan sonra miklep denilen, alt kapağa bağlı ve üçgen şeklinde bir bölüm vardır. Genellikle süslüdür ve okuduğumuz sayfa yerini belirler.

“Şiraze”ye gelince; kitabın yapraklarının birbirinden ayrılmasını, düzgün kalmasını sağlayan örgü şeklinde bir bağdır.

Bu sanatı çok merak ettiniz değil mi? O zaman öğretmenle birlikte en yakın kütüphanelere gidip o güzel eserleri görün derim ve bir ciltçiye gidip bilgi alın. Ne zevkli ve ne hoş bir sanat olduğunu göreceksiniz.

GÜLMECELER

Zeynep Sarıtaş

KARNE

Anne, kızının karnesine bakarak hidetle köpürdü:

—Bu ne hal? Geçen yıl sınıfın birincisiydin, sevinmiştik. Bu yıl bu notlarla herhalde sonuncusu olmuşsundur.

Çocuk önüne bakarak mırıldandı:

— Ama anne, geçen yıl sen sevindin, bırak bu yıl da başkaları sevin sin.

BİLMECELER

1. Bir yarışmada, ikinci yi geçen yarışçı kaç ın cı olur? (İkinci)
2. Nerede cuma perşembeden önce gelir? (Sözlükte)
3. Günlerin adını söylemeden, peş peşe gelen üç gün sayabilir misiniz? (Dün - bugün - yarın)

GARSON

Lüks bir lokantada müşterilerden biri, önüne konan yemeği görünce bağ ırmaya başladı.

— Ben bu baklayı yiyemem. Çabuk bana şef garsonu çağ ırın!

Yan masada oturan adam dudak bükerek cevap verdi.

— Fayda etmez efendim, o da yiyemez!..

Y-18 GÜNÜ

Bir babanın oğlu 18 yaşına basar. Baba, oğluna güzel bir hediye alır.

Oğlu:

— Baba, sen 18 yaşına basmış olsaydın nasıl bir hediye isterdin?

Baba:

— 8 yaşına tekrar dönebilseydim başka bir şey istemezdim.

DUVAR YAZILARI

Perşembenin gelişi çarşambodan bellidir; salıyı ilgilendirmez.

Besle kargayı, bari onun karnı doysun.

Vicdanı tertemizdi, çünkü onu hiç kullanmamıştı.

Can boğazdan gelir, Cem Kadıköy'den...

"Sıfır"ı altın harflerle yazsan da sıfır yine sıfırdır.

SAYGISIZ

Adamın birisi bir arkadaşının evine gider. Fakat evde olduğunu söyleyen arkadaşını evde bulamaz. Öfkesinden kapıya büyük harflerle "SAYGISIZ" diye yazar. Birkaç gün sonra o adamdan şöyle bir mesaj alır:

— Bize gelmişsin. Kapıya attığın imzadan anladım.

Hayati Otyakmaz

HAK ÂŞIĞI YUNUS EMRE

Hakkında yüzlerce kitap yazılan ve şiirlerinin birçoğunu ezbere bildiğimiz Yunus Emre 13. yüzyılda yaşamıştır. Hayatı hakkında çok şey anlatılmıştır. Bazı kaynaklara göre, bu büyük Hak âşığı ve Türk şairi, seneler boyu odun taşıdığı Tabtuk Emre Dergâhı'na bir tek gün bile eğri bir odun taşımamıştır.

SORDUM SARI ÇİÇEĞE

*Sordum sarı çiçeğe
Annen baban var mıdır?
Çiçek eydür Derviş Baba
Annem babam topraktır.*

*Sordum sarı çiçeğe
Sen beni bilir misin?
Çiçek eydür Derviş Baba
Sen Yunus değil misin!...
(.....)*

Yunus Emre, 40 sene kadar Tabtuk Emre'nin Dergâhı'nda ilim ve tasavvuf öğrenmiştir. Sonra yine onun emriyle Anadolu'yu karış karış gezerek insanlara sevgiyi, dostluğunu, barışı, Allah ve Peygamber aşkını, İslâm'ı ve imanı anlatmıştır.

Yunus Emre'nin şiirleri sade bir Türkçe ile yazılmıştır. Kendisinden sonra gelen şairler, Yunus Emre'nin şiirlerinden etkilenmiştir.

Yunus Emre, anlatmak istediklerini kısa, sade, açık ve özlü bir biçimde söyler. Onun Allah ve Peygamber aşkıyla dolu bir gönlü, insan sevgisiyle yoğrulmuş bir yüreği vardır.

Yunus Emre'nin iyi bir dergâh eğitiminden geçtiği, zamanın ilimlerini iyi öğrendiği, şiirlerinden anlaşılmaktadır. Çok sayıda şiiri ilahi, kaside ve türkü olarak bestelenip okunan Yunus Emre'nin şiirleri "Yunus Emre Divânı" adlı bir kitapta toplanmıştır.

ŞİİRLERİNDEN ÖRNEKLER:

ÇAĞIRAYIM MEVLÂM SENİ

*Dağlar ile taşlar ile
Çağırayım Mevlâm seni
Seherlerde kuşlar ile
Çağırayım Mevlâm seni
(.....)
Yunus okur diller ile
Şol kumru, bülbüller ile
Hakk'ı seven kullar ile
Çağırayım Mevlâm seni.*

BİZ DÜNYADAN GİDER OLDUK

*Biz dünyadan gider olduk
Kalanlara selam olsun
Bizim için hayır dua
Kılanlara selam olsun
(.....)
Derviş Yunus söyler sözü
Yaş dolmuştur iki gözü
Bilmeyen ne bilsin bizi
Bilenlere selam olsun.*

CANIM KURBAN SENİN YOLUNA

*Canım kurban senin yoluna
Adı güzel kendi güzel Muhammed (s.a.s.)
Gel şefaate eyle bu kemter kuluna
Adı güzel kendi güzel Muhammed (s.a.s.)
(.....)
Yunus Emre neyler cihanı sensiz
Sen hak peygambersin şeksiz gümansız
Sana uymayanlar gider imansız
Adı güzel kendi güzel Muhammed (s.a.s.).*

MINİ SÖZLÜK

Eydür: Der ki

Şek, güman: Şüpheli

Kemter: Kötü

Şol: Şu

Ramazan Bayramı

Ramazan Bayramı, Ramazan ayı boyunca tutulan orucun sonunu ifade eder. Ramazan ayı biterken oruç da biter. Ramazan Bayramının bu ilk gününde camilerde bayram namazı kılınır, namazdan sonra ise hutbe okunur. Bundan sonra en güzel, temiz elbiselerimizi giyinir, aile ve arkadaşlarımızı ziyaret ederiz. Ayrıca kabirleri de ziyaret eder; ölmüş yakınlarımızın ve bütün Müslümanların ruhlarına Fatihalar ve dualar okuruz. Ramazan şenliklerine katılırız.

CAMİLER VE DİN GÖREVLİLERİ HAFTASI

Küçük ibadet yerlerine mescit, daha büyük olanlarına ise cami denilmektedir. İslam'ın ilk günlerinden itibaren Müslümanlar cami yapımına önem vermişlerdir. Yüce Allah, cami yaptırmamanın önemini Kur'an'da şöyle bildiriyor: "Allah'ın mescitlerini, ancak Allah'a ve ahiret gününe iman eden, namazlarını dosdoğru kılan, zekâtlarını veren ve Allah'tan başkasından korkmayan kimseler imar eder. İşte, doğru yola erenlerden olmaları umulanlar bunlardır." Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.) cami yaptırmamanın fazileti hakkında müminlere şu müjdeyi veriyor: "Kim Allah rızası için mescit yaparsa, Allah, benzerini onun için cennette inşa eder."

Camide namaz vaktini bildirmek için ezan okuyan kimseye müezzin, namaz kıldıran din görevlisine ise imam denir. Çözmekte zorlandığımız dini sorularımızın cevaplarını onlardan alırız.

Cumhuriyet Bayramı

29 Ekim 1923 ülkemizde cumhuriyet yönetiminin ilan edildiği gündür. Bugün milli bayram günüdür. Her yıl cumhuriyet yönetiminin ilanını 28 - 29 Ekim günleri Cumhuriyet Bayramı olarak törenlerle kutlarız.

Cumhuriyet yönetiminde vatandaşların seçme ve seçilme hakkı vardır. Seçilen temsilciler yasalar yapar, yöneticileri milleti adına denetler. Yönetilenler dilerlerse seçimlerde yöneticilerini değiştirirler. Böylece daha iyi hizmet edebilecek, çalışkan insanları iş başına getirirler.

bil-bul

Kültürel değerlerimizden biri de bil-mecelerdir. Aşağıda verilen bilmecele-ri cevabı olan görselleriyle eşleştiriniz.

İbiği tarak gibi,
kuyruğu orak
gibi.

Şemsiyemi
açtım, uzaklara
kaçtım.

Dışi deri gibi,
içi darı gibi.

Dolu gider,
boş gelir.
Ağza hoş gelir.

Dalda durur,
elde durmaz.

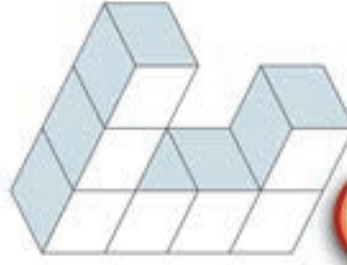
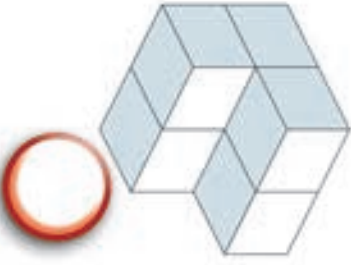
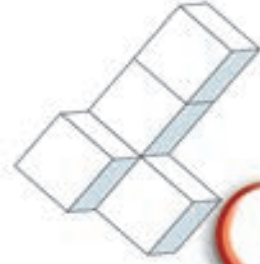
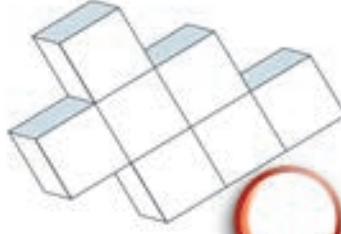
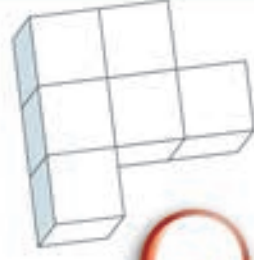
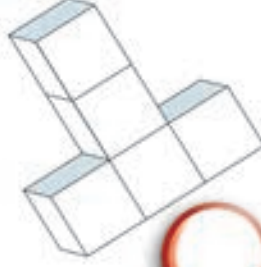
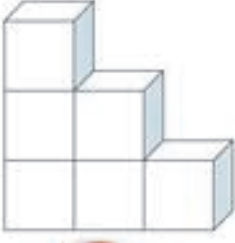

Benim bir hayva-
nım var,
kuyruğundan
uzun burnu var.

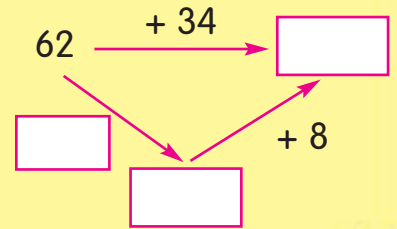
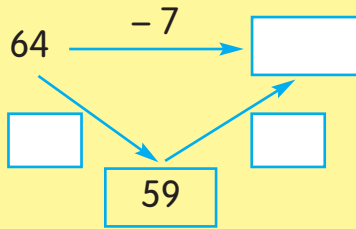
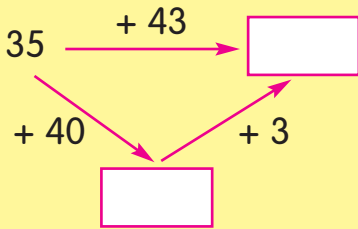
BOYALI KÜPLER

Aşağıda verilen küpler tam olarak batacak şekilde bir boya kabına atılıyor. Küplerin kaç yüzlerinin boyalı olacağını dairelerin içine yazınız.

İŞLEM YAPALIM

Aşağıdaki işlemlerde boş bırakılan yerleri tamamlayınız.

BULMACA

Serap Çakmak

Aşağıdaki bulmacayı
çözebilmek için dergimizi
dikkatlice okumanız yeterli.
Soruların cevapları dergimi-
zin içinde... Kolay gelsin...

BULMACANIN SORULARI

1. Peygamberimiz'e en çok düşmanlık yapmış olan kişi. Adı "cehaletin babası" anlamına gelir.

2. Kusur, kabahat veya suçu bağışlama.

3. Çok kalın karton.

4. Asya kıtasının Avrupa kıtasına doğru uzanmış olan yarımada şeklindeki kısmı. (Üzerinde yaşadığımız topraklar.)

5. Yüksek yerlerde bulunan düzlük.

Yazın hayvan otlatmak, temiz hava almak amacıyla çıkılan yerleşim yeri.

6. İkaz etme, uyarma, hatırlatma.

7. Şüphe, güman.

8. Peygamberimizin en sadık dostu, hicrette yol arkadaşı. Aynı zamanda İslam'ın ilk halifesidir.

9. Muharrem ayının 10. günü ve bu günde pişirilen çok faydalı bir yemeğin adı.

10. İş, hareket, davranış, eylem.

11. Genellikle cami avlusunda bulunan, üzeri kubbe ile örtülü, çepeçevre musluklu, yüksek havuz.

12. Senenin 3. mevsimi, sonbahar.

13. Oyun oynarken ilk görevlendirilen çocuk.

14. Edirne'nin güneyinde yer alan ilçesi.

15. Beş duyu organismizden biri olan dokunma duyu organismiz.

16. Aynı noktadan çıkan iki doğru arasındaki açıklık, mesafe.

17. Kur'an-ı Kerim'in 36. suresi.

18. Sanatkâr ve zanaatkârların çalışma yeri.

19. İbrahim Peygamberin ve pek çok peygamberin yaşadığı şehir. Güneydoğu Anadolu Bölgesi'nde yer alır, kebapıyla ünlüdür.

20. Ülkemizde ipek üreticiliğinin çok yapıldığı, seftalisi ile ünlü şehrimiz.

Marmara Bölgesi'ndedir.

21. Esaretten veya zor bir durumdan kurtulmak için ödenen bedel.

22. Derin bilgisi, anlayış ve yorum kabiliyeti olan kişi; hikmet sahibi.

23. Peygamber Efendimiz'in evlatlığı. Müslüman olan 3. kişidir. (..... bin Haris)

24. Ülkemizin yönetim şekli. Bu idare şeklinde, egemenlik milletindir.

25. İpek böceğinin yumurtadan çıkmış ilk hali.

26. Gerçeğe yakın olayların anlatıldığı edebiyat ürünü, öykü.

27. Şefkat hissi, acıma.

28. Ayın ve güneşin etrafında görülen ışıklı halka, ayla.

29. Şehirlerin idarî yöneticisi.

30. Eskiden, kitap ciltlerken kitabın sırt kısmına yapıştırılan bez şerit.

31. Serçeğillerden, kısa bacaklı, çatal kuyruklu, göçebe bir kuş.

GEÇEN SAYININ ÇÖZÜMÜ

Hatice ve Hüseyin Ataş – MANİSA
Yüksel Yıldız – GİRESUN
Selenay ve Ali Avcı – BELÇİKA
Şeyma Nur Çelik – İZMİR
Sacide Karaman – YALOVA
Sahibe Cura – ADANA
Fatma Nur Cura – ADANA
Ayça Özdemir – ALMANYA
Fatma Betül Durak – HOLLANDA
Ferda Aşçı – İSVİÇRE
Mehmet Berke Şahin – TOKAT
Elif Çoban – KIBRIS
Musa Ömeroğlu – KASTAMONU
İ. Özkan Şen – AKSARAY

Nur Arslan – MERSİN
Ramazan ve Zeynep Tayyar – HOLLANDA
M. Emin Biberoğlu – TRABZON
Veli Kundakçı – İZMİR
Elif Sena Armağan – BALIKESİR
Mehmet Moda, Hatice Moda – K.MARAŞ
Melike Aytimurer – ÇANAKKALE
Kübra Fener – FRANSA
Seldanur Akdeniz – KAYSERİ
Hümeyra Okumuş – ANKARA
Lübeyna Böğet – MALATYA
İrem Saka – ANKARA
Duygu Yazır – YOZGAT
Yusuf Turan – BANDIRMA
Esra Demir – KASTAMONU

MANİSA - Kula'dan yazan Hatice ve Hüseyin kardeşler diyor ki: "Yaz Kur'an kursu hocamız bize Diyanet Çocuk dergilerinden verdi okumamız için. Ağustos sayısında Mektup Kardeşliği bölümünü gördük ve çok beğendik. Bizim de bir yazımız bulunsun diye bu mektubu yazdık. Dergiyi özveriyle hazırlayan büyüklerimize teşekkür eder, başarılar dileriz."

İZMİR - Narlıdere'den yazan Şeyma Nur Çelik kardeşimiz diyor ki: "Ben 11 yaşındayım. Bu dergiyi yeni almaya başladık. İçindeki hikâyeleri çok beğeniyorum. Peygamberimizle ilgili bölümler de çok hoşuma gidiyor. Her sayıda Yüce Rabbimin isimlerini öğreniyorum. Tüm arkadaşlarıma kucak dolusu sevgiler..."

K A H R A M A N - MARAŞ'tan yazan kardeşimiz Hatice şunları söylüyor: "Ben 13 yaşında, 8. sınıf öğrencisiyim. Dostluğun ne demek olduğunu bilen birisiyle arkadaş olmak istiyorum. Dergide konuyu görünce çok heyecanlandım ve neden benim de mektup arkadaşım olmasın ki dedim. Arkadaşlığı kolay kuran biriyim ama neden dostluğu bilen biriyle arkadaş değilim. İnaniyorum ki benim de gerçek bir dostum olacak. Bize bu yolu gösteren Diyanet Çocuk Dergisine sonsuz teşekkürler." (Haticeciğim, içten dileklerine biz de katılıyoruz. Mektup Kardeşliği sayfamızda yer alması için kendini tanıtan bir mektup gönderirsen gerçek dostluğa bir kapı aralayabiliriz belki. Hoşça kal.)

BELÇİKA'dan mektup gönderen Ali ve Selenay Avcı kardeşler şöyle yazmış: "Biz Belçika'nın Gent şehrinde yaşıyoruz. Ben 2. sınıfa geçtim, ağabeyim ise 8. sınıfa. Bu yaz Türkiye'ye gidemedik. Mahallemizdeki diğer çocuklarla birlikte yaz kursuna gittik. Hocamız bizi bu dergiyi abone yaptı, iyi ki de yapmış. Eskiden bu dergiyi tanıımıyorduk, şimdi her ay sabırsızlıkla bekliyoruz; her köşesini titizlikle okuyoruz. Sizlere sevgilerimizi sunuyoruz."

ADANA - Saimbeyli'den Sahibe Cura kardeşimiz mektup göndermiş bize, şunları yazmış: "Merhaba, ben 13 yaşındayım. Diyanet Çocuk Dergisi'ni ailecek okuyoruz. O kadar güzel hikâyeler var ki... Biz üç kardeşiz, en büyüğü benim. Kardeşlerim Fatmanur ve Merve. Biz çok iyi anlaşıyoruz. Birlikte bulmacaları çözüyoruz. En sevdiğim bölüm, bulmaca bölümü. Bu dergiyi yayınladığınız için teşekkür ederim."

KAYSERİ'den Seldanur Akdeniz kardeşimiz mektubuna şunları yazmış: "Ben 11 yaşındayım, 5. sınıftayım. Bence bu dergi, büyük küçük herkese göre bir dergi. Ben de bu derginin bir üyesiyim. Ayrıca mektup kardeşliği başlatmanıza da sevindim. Zaten ben de başka ülkelerden, şehirlerden arkadaşlarım olsun istiyordum. Böyle güzel şeylere vesile olduğunuz için teşekkürler. Size bu mektupla beraber kucak dolusu sevgilerimi yolluyorum."